

Forvandlet av Jesus

Noe av det første jeg husker fra jeg kom til Norge, er den rene luften jeg pustet inn. Det var godt å puste inn ren luft og ikke en luft blandet med forurensning som jeg var vant med fra hjemlandet, Iran. Alt var annerledes her, språket, folkene,

husene, gatene ja, det meste. Det gikk ikke mange måneder før jeg begynte i første klasse i Norge og språket lærte jeg ganske fort. Årene gikk og vi fikk etter noen år oppholdstillatelse i Norge.

Jeg kalte meg muslim når jeg var med muslimer, kristen når jeg var rundt kristne.

Jeg likte alltid å snakke om det åndelige og å høre historier som hadde med Gud å gjøre. Jeg ba den faste bønningen som jeg hadde lært som liten før jeg la meg hver kveld, i tillegg til at jeg ba Gud om at Han skulle gjøre meg til en rik og berømt fotballspiller. Ellers brydde jeg meg ikke mye om Gud. Jeg kalte meg muslim når jeg var med muslimer, kristen når jeg var rundt kristne.

Etter hvert som jeg ble eldre begynte jeg å gå ut med venner og fant på unnskyldinger til foreldrene mine om hvor jeg var så de ikke skulle oppdage at jeg var ute for å drikke. Jeg hadde det jeg trengte, var godt likt av de fleste og var veldig glad og fornøyd som jeg hadde det.

SOMMERJOBB SOM FORANDRET LIVET
En dag sa en kompis av meg at han kunne fikse sommerjobb til meg på et gatekjøkken. Jeg takket ja, men hadde ingen anelse om at dette kom til å forandre livet mitt for alltid. Jeg fikk jobb på et kjøkken der vi solgte chips, pølser og hamburgere. Sjefen min var en kristen som var annerledes enn de andre kristne jeg hadde møtt tidligere. Han passet ikke inn i det bildet jeg hadde av kristne i det hele tatt. Han var både ung, normal og kristen. Noe jeg ikke trodde gikk an. En dag jeg kom tilbake fra lunsj fikk jeg beskjed om at det var min tur til å stå i kassa. Jeg hadde i en periode slitt med smerter i kjeven, så jeg spurte derfor om jeg heller kunne få lov til å lage maten. I stedet for å svare på spørsmålet mitt,

spurte han om han kunne be for meg. Det fikk han lov til, og han ba denne korte bønningen: "Bli frisk i Jesu navn. Amen". Jeg opplevde at noe skjedde i kjeven og at jeg ble bedre. Jeg snudde meg og sa dette til han. Han sa bare: "Ja, jeg ba jo for deg".

Nå begynte jeg å lese i Bibelen og jeg kunne lese i flere timer om gangen. Jeg elsket å lese om og å finne ut mer om Gud og Jesus. Noe som i seg sjøl var et mirakel, siden jeg ikke likte å lese bøker i det hele tatt. Jeg hadde en glede og en fred som jeg aldri hadde opplevd før. Jeg kunne være på rommet mitt alene og tilbe Gud og lese i Hans ord i flere timer uten å bli lei eller ha lyst til å gjøre noe annet.

MOTSTAND HJEMME

Så begynte jeg å snakke om dette med foreldrene mine. Da begynte problemene å komme. Pappa sa bare at jeg også skulle lese Koranen - for så og gjøre et valg om hvilke retning jeg skulle ta innenfor religion. Mamma derimot var redd at Allah skulle straffe familien vår på grunn av min konvertering til Jesus og kristendommen. Derfor

var hun veldig klar på at jeg var født muslim og skulle dø muslim og at det å bli kristen var uakseptabelt.

At det ble motstand hjemme gjorde at jeg ikke fikk lov til å være sammen med andre kristne. I en periode var den eneste muligheten jeg hadde til fellesskap med kristne at jeg kunne treffe en god, kristen venn i parallellklassen min på skolen. Dette var jo litt trist, men det gikk greit for meg. Gud var alt som betydde noe for meg, og så lenge jeg hadde fred med Han var jeg glad. Lillesøster så forandringene som skjedde i meg og hvordan jeg levde med Herren og tok etter noen få måneder imot Jesus.

TVIL OG FRUSTRASJON

Jeg begynte i 2.klasse på videregående skole. Venner syntes det var helt merkelig at jeg hadde blitt kristen og trodde først at det bare var tull, men etter hvert som de forstod at jeg mente det, var det flere som trakk seg unna. Det ble også mange diskusjoner om bl.a. The Big Bang og om hvorfor akkurat kristendommen var den rette religionen.

I begynnelsen var ikke det ikke noe problem, og jeg husker jeg gledet meg til å dra på skolen for å snakke med venner om Gud og Jesus. Men etter noen måneder begynte jeg å undersøke mer om The Big Bang og andre religioner i tillegg til at jeg begynte å stille spørsmål om Jesus virkelig var Guds sønn. Det ble en tøff tid og jeg husker at jeg var så frustrert at jeg ikke visste hvor jeg skulle gjøre av meg. En dag på vei fra skolen stilte jeg Gud et spørsmål som jeg aldri har angret på. I min frustrasjon spurte jeg om jeg noen gang ville finne ut av hva som var sannheten og om jeg noen gang kom til å bli like stor og sterk i troen min som treet vi hadde i nærheten av huset vårt. Det treet er så stort at turister kommer for å ta bilde av det om sommeren.

han ville ha sannheten, men kunne ikke se den. Han ba til Gud om at Han skulle vise han den. **MAMMA BLIR MØTT AV JESUS** I slutten av 2009 måtte mamma gjennom en omfattende behandling hos tannlegen. Kvelden før behandlingen ba hun kun til Jesus om hjelp, ikke alle de andre profetene eller de døde menneskene som hun tidligere hadde bedt til. Hun ba om at det hun hadde hørt om Han måtte være sant. At han måtte bevise at det var sant og gi henne stryke til å gå gjennom behandlingen og vise at han var med henne.

Dagen etter satte hun seg skjelvende, bokstavelig talt, i tannlegestolen og ba igjen samme bønn som hun hadde bedt kvelden før. I det hun var ferdig med å be, kjente

forstår jeg bedre nå. Å bli født på ny er ikke bare et fint uttrykk eller en klisjé som brukes i kristne sammenhenger, nei, det ren fakta. Når mennesker tar imot Jesus, flytter Han på innsida og gjør en utrolig forskjell. Det har både familien min og jeg opplevd. Gud berører mennesker nå som aldri før. Noen ganger griper Han inn direkte, slik som med mamma, men i de fleste tilfeller trenger Han at mennesker som deg og meg som er tilgjengelige for å berøre andre. En liten berøring på et gatekjøkken forandret en hel familie som garantert kommer til å være med å forandre mange andre menneskeliv. Det er så lite som skal til!

folk@krient.no

Å bli født på ny er ikke bare et fint uttrykk eller en klisjé som brukes i kristne sammenhenger, nei, det ren fakta.

BEKREFTELSE FRA GUD

Den kvelden fikk jeg utrolig nok lov til å dra på et ungdomsmøte som skulle holdes ca.25 km fra der vi bodde, og faren min kjørte meg. Det kom en gjeng fra Ungdom i Oppdrag i Storbritannia for å være sammen med oss. På slutten av kvelden kom ei jente fra Ungdom i Oppdrag-teamet bort til meg sa at Gud hadde gitt henne et bilde og et ord til meg. Det bildet hun hadde fått, var at jeg var et tre som slo dype røtter, og hun sa jeg skulle bli et tre som skulle bli stødig og sterkt og bære mye frukt. Dette ordet gjorde Gud enda mer reell og virkelig for meg. Noe som førte til at enda flere mennesker fikk høre om Han gjennom at de hørte vitnesbyrdet mitt. Lillesøster og jeg sto på og ba for foreldrene våre og om at de skulle møte Jesus. Mamma kunne snakke om Gud og mirakler, men Jesus ville hun ikke ha noe med å gjøre. Pappa derimot kunne verken kalle seg muslim eller kristen,

hun en ekstrem varme i hele kroppen og hun kjente fysisk at Herren kom og holdt rundt henne og sa at Han var med henne. Hun satt i tannlegestolen i tre timer uten og kjenne noen smerte. Etter denne opplevelsen forandret livet hennes seg og hun gav sitt liv til Jesus.

HELE FAMILINE FRELST

Noen få måneder senere reiste hele familien min, for første gang, samlet til Bergen for å være med på påskekonferansen som Kristent Nettverk arrangerer årlig. Etter møtet på torsdags kvelden satt faren min og jeg i kafeteriaen og noen andre som snakket med han om Jesus. Pappa ble sterkt møtt av Gud og valgte å gi livet sitt til Herren.

I dag er hele familien min frelst, og det merkes. Jesus sier at om et menneske ikke blir født på ny, kan det ikke komme inn i Guds Rike, og det